

**Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren
og dennes svar herpå**

Spørgsmål 1:

I hvilke særlige tilfælde og ud fra hvilke særlige sundhedsmæssige hensyn kan ministeren bestemme, at en sygehusplan kan kræves til fornyet behandling i amtsrådet? Der ønskes en udtømmende opremsning.

Svar:

Ministerens beføjelser efter forslaget § 11, stk. 6, er væsentlig snævrere end de gældende generelle godkendelsesbeføjelser.

Ministerens beføjelser er alene tænkt anvendt i tilfælde, hvor der i en af et amtsråd vedtaget sygehusplan er indeholdt dispositioner, der alvorligt vil forringe eller ligefrem umuliggøre (dele af) befolkningens adgang til en forsvarlig og tidssvarende sygehusbehandling. Det kan være adgangen til sygehusbehandling generelt eller adgangen til behandling for bestemte sygdomme, herunder sådanne sygdomme, der behandles på lands- og landsdelssygehuse.

I de sidstnævnte tilfælde kan en amtskommunes beslutninger med hensyn til lands- og landsdelsspecialer have konsekvenser for befolkningen i andre amtskommuner i form af alvorligt forringede behandlingsmuligheder.

Som det fremgår af lovforslaget og bemærkningerne hertil samt af ovenstående, er det således kun i særlige tilfælde, hvor væsentlige sundhedsmæssige hensyn taler derfor, at bestemmelsen vil kunne blive bragt i anvendelse.

Der er tale om noget helt undtagelsesvist, hvor det imidlertid må anses for væsentligt, at der i givet fald er sikret ministeren de nødvendige beføjelser – som en sikkerhedsventil. Det er derfor også ifølge sagens natur ikke muligt at foretage en mere udtømmende opremsning af de særlige tilfælde, der kan

tænkes at foreligge.

Spørgsmål 2:

Der ønskes oplyst, hvordan bestemmelsen i § 11, stk. 6, skal forvaltes i sammenhæng med de erklærede bestræbelser for decentralisering.

Svar:

Ved formuleringen af § 11, stk. 6, er der som nævnt sket en meget betydelig indskrænkning af indenrigsministerens beføjelser i forhold til den nuværende godkendelsesbestemmelse. Indenrigsministerens muligheder for indgreb vil fremtidig udtrykkeligt være begrænset til helt særlige situationer, hvor væsentlige sundhedsmæssige hensyn gør dette nødvendigt.

I øvrigt vil indenrigsministeren ikke mere kunne gribe ind i amtsrådenes beslutninger på sygehusområdet. Indenrigsministeren vil have muligheder for at komme med »bemærkninger« om de enkelte amtskommuners ressourceudnyttelse på sygehusområdet, men vil altså ikke kunne gribe ind over for konkrete dispositioner. Det sundhedsmæssige og økonomiske ressourceansvar og dermed beslutningsretten decentraliseres således helt klart til amtsrådene.

Ophævelsen af godkendelsesbestemmelsen indebærer, at amtsrådene ikke mere skal afvente indenrigsministerens stillingtagen, forinden der kan gennemføres væsentlige ændringer i sygehusvæsenet.

Den foreslåede § 11, stk. 6, indebærer derfor – i forhold til den nuværende godkendelsesbestemmelse – en reel decentralisering af ansvar og endelig beslutningskompetence til amtsrådene.